

Måste kollektivhus åldras?

Det verkade som om loppet var kört. Kollektivhuset Slottet i Lund, invigt 1984, var mäkta populärt bland sina medlemmar. Ingen ville flytta. Fram till början av 2000-talet hade bara två lägenheter bytt ägare.

I början var det barnfamiljer som behövde stora lägenheter. Bortåt tjugo år senare fanns bara ett barn kvar i kollektivgemenskapen. Hon bodde med sina föräldrar i en tvåa. Inre omsättning hade inte förekommit, kunde knappt diskuteras. Två växande barnfamiljer hade längs vägen tvingats lämna Slottet just för att de behövde större bostad. Ingen var beredd att byta trots att många hushåll hade minskat genom barnens utflyttning.

Prisklausul i vägen för omsättning

»Slottet« är ett 1920-talshus i centrala Lund. Det ägdes av kommunen, som var beredd att sälja på villkor att kollektivgruppen bildade en bostadsrättsförening. För att gardera oss mot att snabbt få in köpstarka medlemmar med måttligt intresse av det kollektiva skrev vi därför in en prisklausul: den som ville sälja fick bara begära den ursprungliga, ytterligt låga, insatsen uppskriven med konsumentprisindex. Kanske var det idealistiskt tänkt – de två lägenhetsbyten som sedan genomfördes i bostadsrättsföreningen såg ut att följa reglerna. Men bakom styrelsens rygg hade resurser växlats för att anpassa försäljningen till marknadens villkor.

Efter långa diskussioner kom vi fram till att vi måste skippa denna regel. Då började det hända: En liten trea blev tillgänglig genom avflyttning, vilket gav en tvåa i huset chansen att byta upp sig. In i tvåan flyttade en ung pappa med deltids-son. Snart blev två tvåor till lediga – med liknande resultat.

FOTO: ANDERS PERSSON

Unga barnfamiljer dominerar plötsligt kollektivhuset Slottet till artikelförfattarens glädje.

Rena dominoeffekten

En vall tycktes bruten. Under 2007 gavs det två nya öppningar. Treans ägare lämnade oss, och sålde till en numera ensamstående vars barn vuxit ut ur hennes fina femma. Femman gick nu till ett av de yngre paren i en tvåa – de hade fått barn och behövde expandera. Deras lägenhet övertogs av en boende i Slottets 'studentrum' på vinden, som nu delar lägenheten med ännu en ung "studentrumskä".

Snart därefter anmäldes en litet större trea som ledig när innehavaren bestämde sig för att flytta närmare sina barnbarn. Det ledde till inte mindre än tre byten inom huset. I slutet på dominokedjan fick ett ungt par med litet barn chansen att flytta in; de hade väntat och hoppats. Och nu har vi fått höra att deltids-pappan räknar med att bli pappa igen inom ett drygt halvår – hoppсан!

Plötsligt dominerar de unga –

Slottets demografi är nu radikalt förändrad. Fyra unga par, två små barn och ett på gång, det betyder mycket i ett litet kollektivhus med bara 16 lägenheter och drygt 30 medlemmar. Demografin har

även sociala dimensioner. »Så har det alltid varit« är en reaktion som några av oss äldre undsluppit sig när de nya vill börja markera sina intressen och sin estetik i de gemensamma utrymmena. Inte oväntat har problemet profilerats runt vårt fina kök, laboratoriemässigt utprovat och »perfekt« i de äldres ögon, slitet och i behov av förändring i de yngres.

– och vi möter nya utmaningar

De sociala utmaningarna klarar vi bra. Samarbetar perfekt i både kollektiv och brf-styrelse. Städgrupperna för oss samman, städgeneralen för våra städdagar varje halvår är gärna en som inte bött här från början. Barnvagnarna fixar vi plats för, barnstolar dyker upp i matsalen. Säkert finns det en pool av villiga »barnvaktare« när de nya barnen blivit några år till och föräldrarna behöver stöttning.

Känslan av att Slottet helt kommer att införlivas med de handikappanpassade äldre bostäder som dominerar vår gemensamma gård känns inte längre så påtagligt.

BERTIL EGERÖ
glad ung panschis

Elfvinggården i Alvik – en byggnad av riksintresse

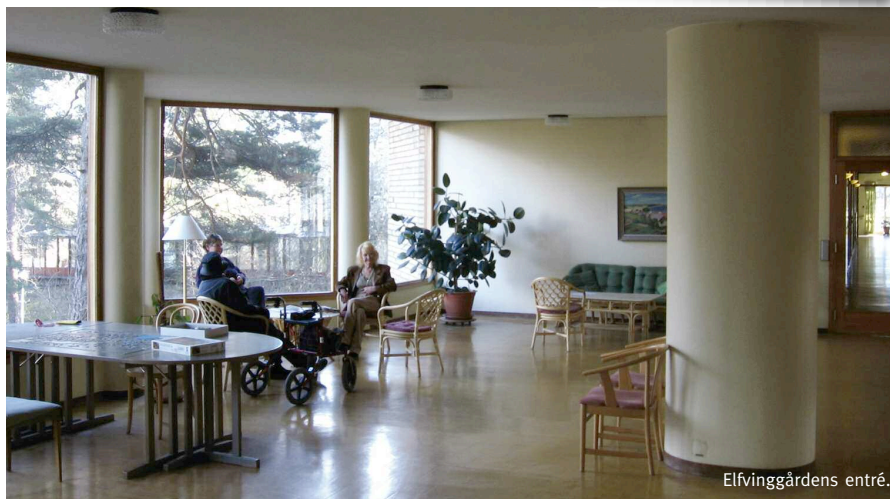
»Vi sätter vårt hopp till Länsstyrelsen! Vi hoppas att detta unika hus ska behållas till framtidens kvinnor.«

Elfvinggården – detta kollektivhus för kvinnor fungerar, 70 år efter invigningen, i stort sett fortfarande efter det testamente som systrarna Gunborg och Ingeborg Elfving skrev för mer än hundra år sedan. Enligt testamentet ska bildade, mindre bemedlade kvinnor få bo bra och billigt samt ha tillgång till mat utan arbetsplikt.

Elfvinggården ritades av Backström & Reinius, två internationellt kända arkitekter och byggdes av Olle Engkvist, berömd byggmästaren som tog stort socialt ansvar och bland annat har byggt stjärnhusen i Gröndal. I dag bor 253 kvinnor på Elfvinggården.

Elfvinggården ägs av Systrarna Elfving Stiftelse och förvaltas av Einar Mattsson Bygg AB.

Inför en planerad reovering med stambyte har de boende presenterats en arkitektskiss som inskränker på gemensamma utrymmen (matsal, restaurang, salong, altan). Man har tänkt avveckla restaurangen och istället bygga två etage-lägenheter samt två mindre gästlägenheter med handikaptoaletter som, ifall planerna godkänns av berörda myndigheter, kommer att få Stockholms bästa utsikt. Över trädtopparna ser man bort mot

Elfvinggårdens entré.

Tranebergsbron, Fredhäll, DN-skrapan, Högalidskyrkan, Globen och Essinge kyrka.

Man planerar ett mindre kök där det aldrig mer kommer kunna bedrivas någon restaurangverksamhet och minska matsalen från 120 till 80 platser. Restaurangen stängdes sommaren 2006 och sedan dess har många levt på hoppet att restaurangen åter skall tas i bruk. Lägenheterna är små med minimala köksutrymmen, diskbänkarna är cirka 50 cm. Men den ursprungliga tanken var ju inte heller att man skulle laga mat i dessa tekök utan äta i restaurangen.

Stockholms Stadsmuseum har Q-

märkt vårt hus 2006. Men med vetskap om att inte ens Stockholms stadsbibliotek var ordentligt skyddat enligt Lag 1988:950 om kulturminnen, och att det därför tydligen går att göra vad som helst med vårt kulturarv, lämnade vi den 25 mars in en ansökan till Länsstyrelsen i Stockholm. Den 8 april lämnade Stiftelsen in en Bygg- och Rivningsanmälan till Stadsbyggnadskontoret.

Vi ställer nu vårt hopp till Länsstyrelsen. Vi hoppas att detta unika hus ska behållas till framtidens kvinnor.

Elfvinggårdens Kollektivhusförening
TEXT OCH FOTO:ULLA NORDFORS

Drömgården – »community« för storstadsbor

För den som drömmer om landet men inte har råd att skaffa ett eget ställe är Drömgården det perfekta projektet. Eller kan bli. Det är ännu i startgroparna, men intresset är stort.

Idén med Drömgården kommer från *John Higson* och *Marie Eriksson* som bor i Stockholms innerstad. Just nu håller de på att leta efter en gård på 200–300 hektar i närheten av Stockholm och kanske har de redan en gård på gång.

Förutsättningen för att det ska gå i lås med just den här gården är att kommunen den ligger i är med på noterna, eftersom det handlar om att få bygglov. Det handlar om att bygga 160 hus och 1 500 personer ska köpa andelar.

Man kan välja att vara på gården någon vecka på sommaren eller flera i sträck. Man får möjlighet att delta i arbetet på en gård och som medlem kan man köpa gårdens produkter till medlemspris.

Det ska finnas hotell, restaurang, vand-

rarhem, växthus, djuruppfödning osv. Alla kan komma med egna initiativ.

Hur kom ni på idén?

– Jag vill ha direktkontakt med den mat jag köper, säger John som också är känd som initiativtagare till Bondens Marknad. Men han tycker inte att det räcker med några timmar på lördagarna.

Marie är uppvuxen på en stor bondgård i Norrland. Som ung var hon trött på landet och i tonåren flyttade hon till stan. I dag längtar hon tillbaka till landet men

Lillhagsparken i utveckling

en blivande stadsdel med förutsättningar för god livskvalitet

I samband med Kollektivhus NU:s styrelsemöte på västkusten helgen den 31 maj passade styrelsen på att besöka ett projekt i vardande i Lillhagsparken, Göteborg.

Femton minuters bussresa från centrum ligger det gamla sjukhusområdet Lillhagen med en park som rymmer 700 träd och 146 växtarter. Här kommer den politiska nämnden MedicHus att få förvalta flera hundra nya och upprustade

bostäder. Planeringen är i full gång och många lokaler står redan nu tomma i väntan på beslut om innehåll.

Föreningen BOIHOP i Göteborg har uppvakttat den politiska nämnden för att plädera för gemenskapsboenden. BOIHOP har samarbetat med kooperativet Göteborg Independent Living (GIL) som också intresserar sig för Lillhagsparken och en ny typ av gemenskapsboende för funktionshindrade ungdomar med personliga assistenter.

Kollektivhus NU:s styrelse anser att MedicHus har tidernas chans att bygga ekonomiskt, ekologiskt och inte minst SOCIALT hållbart. Varför inte göra hela parken till ett föredöme vad gäller ny energisparande teknik samt nya boendeformer med stark social gemenskap för olika hushållstyper? Gemenskapsboenden för äldre skulle vara ypperligt med tanke på att parken redan nu rymmer två äldreboenden - steget från ett gemenskapsboende till ett äldreboende skulle inte bli så stort.

Barnfamiljer skulle passa in som fisken i vattnet i olika kollektiva boenden. Det planeras både skola och barnomsorg. Miljön är även i övrigt mycket barnvänlig. GIL:s kundgrupp skulle också få en mycket fin boendemiljö. Med tanke på att det gamla sjukhuset har knepig planlösning skulle det kanske passa att byggas om till mindre ungdomslägenheter med gemensamma utrymmen för umgänge och matlagning. Utsikten skulle bli magnifik.

En intressegrupp av boendeintressenter har bildats och skulle du som läsare vilja komma i kontakt med denna så e-posta till Ingrid Nordström - ingrid.nordstrom@gil.se

Styrelsen i Kollektivhus NU på besök i Lillhagsparken. Fr v Hans von Zeipel, Elizabeth Ohlzon, MedicHus områdeschef Arne Jansson, Ingrid Nordström från Göteborg Independent Living, direktör Claes Johansson, John Fletcher, Peter Örtwall, ordförande (mp) i nämnden för MedicHus, Margareta Ossbahr, Dick Urban Vestbro.

ELISABETH OLSZON

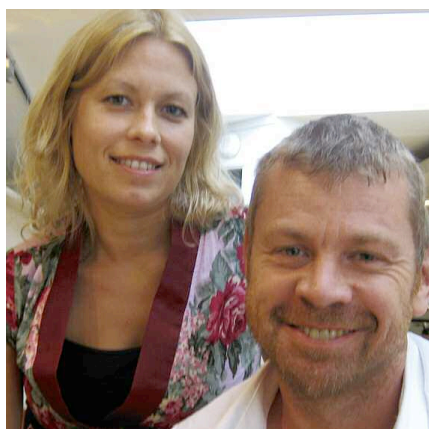
vill samtidigt ha kvar storstaden.

Så måste det vara för fler resonerade de. Många har ingen kontakt med den mat som produceras men genom det här projektet kan man vara delaktig eller i närheten av matproduktionen. Och genom att äga tillsammans sänker man kostnaderna för var och en.

Totalt sett är det dock ett jättestor projekt som kräver stora investeringar och människor med olika professioner. För att inte tala om människor som brinner för sin sak, men det gör ju John och Marie.

INGRID SILLÉN

Mer information: www.dromgarden.nu

Marie Eriksson och John Higson är i färd med att starta Drömgården.

Seminarium 2 okt 2008

Bortom kärnfamiljen – boende i ny tid

Vi blir allt äldre och antalet ensamhushåll ökar. Samtidigt är många familjer ombildade med barn som delar sin tid mellan sina föräldrar. Livsmönster i förändring, nya mål för den svenska bostadspolitiken ställer nya krav på vår framtida bostadsmarknad.

Arrangörer: Institutet för framtidsstudier och SABO.

Läs mer: www.framtidsstudier.se under rubriken Öppna seminarier

Kollektivhus – tryggt boende i andra halvan av livet

Styrelsen i Kollektivhus NU skriver till Äldreboendedelegationen för att uppmärksamma att kollektivboende är en bra form av äldreboende som inte ska glömmas bort i planeringen.

Vi i föreningen Kollektivhus Nu vill med denna korta skrivelse göra staten och kommuner uppmärksamma på de möjligheter till bra boende som kollektivhus erbjuder även för äldre och inbjuda till en dialog. Äldreboendedelegationen inom Socialstyrelsen skall redovisa behovet av s.k. mellanboendeformer eller trygghetsboende för äldre. I uppdraget ingår att identifiera hinder i regelsystemet som försvårar utvecklingen av för äldre behov anpassade bostäder och boende. Det är också en uppgift för delegationen att följa och granska effekterna av investeringsstödet till särskilda boendeformer.

Delegationen har skickat ett första förslag på remiss. I detta förslag nämns inte erfarenheter från äldre som bor i kollektivhus.

Kollektivhus Nu är en ideell förening som verkar för en ökad satsning på kollektivhus och andra boendeformer med kollektiva inslag. Med kollektivhus menas ett boende, där man strävar att i samverkan med andra hushåll förenkla vardagslivet och skapa gemenskap i boendemiljön. Skillnaden mellan kollektivhus och kollektiv är att ett kollektivhus består av många hushåll, oftast mellan 20–50 hushåll, medan ett kollektiv är i praktiken ett hushåll till exempel som det skildras i filmen Tillsammans.

Den fysiska utformningen, ägande- och driftsformer samt organisation inom en grupp boende är alla väsentliga för att gemenskap och trygghet ska uppnås för individen. Vi har sammanställt några av våra erfarenheter och råd i boken *Gemenskap och Samarbete*, SABO förlag 2007. Vi tror att man allmänt lever bättre i kollektivhus, att också hälsan påverkas

positivt, vilket tyvärr är svårt att mäta.

De flesta av Sveriges 40-tal kollektivhus är planerade för alla åldrar och bygger på att alla hjälps åt och att var och en bidrar praktiskt efter förmåga. Tanken är att man ska kunna bo kvar hela livet.

Nu finns också sju hus med gemensamt boende för andra halvan av livet: Färdknäppen och Sockenstugan i Stockholm, Tersen i Falun, Majbacken i Göteborg, Kornet i Mölndal, Russinet i Lund och Landgången i Malmö.

Vi kontaktas ofta av kommuners avdelningar för äldreomsorg för bland annat studiebesök. Ännu oftare får vi besök av privata grupper nära pensionsåldern som vill planera för sitt eget boende i gemenskap.

Krav på de boende

Att planera och driva ett boende i form av äganderätt, bostadsrätt eller kooperativ hyresrätt kräver en tillräckligt stor grupp av engagerade människor med bevarade kognitiva funktioner. För att få ihop en styrelse måste man ha ett stort underlag av intellektuellt välfungerande medlemmar. Det kan betyda att endast sådana kan flytta in och att de som förlorar kognitiva funktioner kan känna sig tvungna att flytta ut.

För att nästan alla ska kunna bo kvar livet ut och arbetsbelastningen på de friska äldre inte ska vara orimlig behövs tydliga överenskommelser med kommunens äldreomsorg. De vårdbehövandes plikter inom husen måste kunna utföras av äldreårdens hemtjänst med flexibilitet från både kollektivet och kommunen.

Föreningen ser behovet av ett forskningsprojekt som belyser sambandet mellan *boendeformer – livskvalitet – hälsa – samhällskostnader för omsorg*

och vård. Kontakter har redan etablerats med bland annat Äldreboendedelegationen. Vi ser gärna att en sådan studie omfattar också andra åldrar.

Idealiska hyresgäster

De flesta kollektivhus ägs av allmännyttiga bostadsföretag men drivs av välfungerande grupper. Enligt muntliga besked från allmännyttiga bostadsföretag är kollektivhusboende idealiska hyresgäster. Vi föreslår därför att en diskussion tas upp med bostadsföretag, fastighetsägare och forskningsinstitutioner om en studie av hur denna boendeform jämfört med andra former påverkar driftsekonomin. Tyvärr är boendeformen ganska okänd och ett statligt investeringsstöd under några år skulle uppmuntra företagen till nya satsningar.

De erfarenheter vi vill överlämna till Äldreboendedelegation med förhoppning om en dialog är alltså bland annat att kollektivhus

- är ett tryggt boende i gemenskap med en lagom stor grupp
- är ekonomiskt fördelaktigt för bostadsföretagen och då också för hyresgästerna
- lämpar sig väl för andra halvan av livet
- kan förlänga kvarboendet i egen lägenhet om överenskommelser kan ske med kommunens hemtjänst.

ELSA GRIP

Middag i Tersen, Falun – ett kollektivhus för andra halvan av livet.

Sjöfarten, nytt och efterlängtat kollektivhus. Men varför hoppade många av när det var dags att flytta in?

Varför hoppade de av från Sjöfarten?

DET BYGGS MYCKET FÅ KOLLEKTIVHUS i landet. Vissa säger att om det bara fanns ett intresse så skulle fler hus byggas. Jag vill påstå att det inte är så enkelt. När ett nytt hus står klart visar det sig att många som varit engagerade hoppar av i sista stund. Det skulle enligt vissa skeptiker tala för att när det kommer till kritan så är det många som drömmer om kollektivhusboende men när det ställs på sin spets så vågar man inte slå till. Jag har intervjuat några som varit engagerade i Sjöfartenprojektet i Stockholm om varför de inte flyttade in.

Sjöfarten är kollektivhuset i Hammarby Sjästad som byggdes av Familjebostäder och som var klart för inflyttning i våras. Upplåtelseformen är kollektiv hyresrätt som är ganska okänt i Sverige. Kortfattat kan man säga att den är ett slags kompromiss mellan hyresrätt och bostadsrätt och meningen är att man skall få ut det bästa ur de båda bostadsformerna som lägre kostnad än i bostadsrätt, stort inflyttande i boendet.

Den första som jag intervjuade var en man i 70-årsåldern och det var framför

allt hans fru som drev på. De tyckte att det blev dyrare och dyrare under projektets gång och detta var huvudanledningen till att de hoppade av cirka ett halvår före inflyttning.

En kvinna strax under 70 hoppade av mycket tidigt. Hon berättade om en del slitningar i styrelsen och att det kan vara jobbigt när många starka kvinnor skall försöka komma överens. Hon tyckte också att det blev för dyrt och att kooperativ hyresrätt kändes osäkert. Läget var heller inte så trevligt. Hon kände också till en person med funktionshinder som avstod då handikappanpassningen inte var väl genomförd.

En kvinna på drygt 60 associerade till gemenskap och trevligheter när hon hörde talas om kollektivhus. Men som blivande pensionär är hon osäker på om hon skulle ha klarat ekonomin. Hon deltar i dag i trädgårdsgrupp och vill också vara med i matlag.

En annan kvinna hade länge varit nyfiken på kollektivhus. Hoppade av vid årsmötet i våras. Gillade inte ålderssegregeringen i projektet och också könssegrege-

ring i praktiken. Dessutom tyckte hon inte om läget eller kostnaden.

Nästa kvinna, på drygt 60 tyckte att det mesta fungerade bra, men upplevde att en del personer stöttes ut. Huset var redan ett faktum, det fanns små chanser att påverka till exempel att bygga energisnålt.

En man i 60 årsåldern blev skrämmd av en man som närmast talade i kommunistiska termer om alla skyldigheter man skulle ha i huset med arbetsplikt, skyldigheten att skaffa ersättare om man inte själv kunde arbeta osv. Han tyckte också att det blev för stor dominans av äldre kvinnor även om han tyckte att de verkade trevliga.

En kvinna var med i Sjöfartens styrelse där hon var medelaktiv på grund av överlastad arbetssituation. »Några gjorde ett hästjobb.« Egentligen var allt bra, men hon avgick efter en viss turbulens i styrelsen då luften gick ur henne. Men det var privata skäl som gjorde att hon inte flyttade in. Hon är fortfarande med i både Framtiden och Sjöfarten och i matlag i Färdknäppen.

En kvinna strax under 60 år har bott i kollektiv tidigare. Hon gillade inte utformningen på tvåorna. Tyvärr kom hon in sent i processen och kunde inte riktigt påverka rumsutformningen. Huset kändes också inklämt mellan industrifastigheter och priset var mycket högt även om hon själv skulle få loss pengar vid en bostadsrättsförsäljning.

SOM MAN KUNDE MISSTÄNKa finns det ett otal orsaker till varför man inte flyttade in i Sjöfarten. Läget och priset tolkar jag som de vanligaste orsakerna men också personliga skäl. Det går, just när det är aktuellt, inte ihop med en belastad situation privat och/eller på jobbet. Att man inte kom in tidigare i processen och därigenom inte kunde påverka tillräckligt anses också. Några nämner konflikter men det verkar inte ha någon dominerande betydelse. Hög ålder och nästan enbart kvinnor är också faktorer som nämns. De flesta verkar ändå ha kvar drömmen om kollektivhus och flera är fortfarande aktiva på något sätt.

Så gott som alla kände till vad kollektivhus var sedan tidigare.

HANS VON ZEIPEL

Årsmötet beslöt att behålla föreningens namn

På årsmötet i mars i år diskuterades frågan om byte av namn på föreningen. I en motion av Hans von Zeipel föreslogs att vi skulle byta från **Kollektivhus NU** till **Bogemenskap NU**. Motiveringen var att ordet »kollektivhus« är alltför belastat och därför blir ett hinder i föreningens arbete att väcka intresse för bogemenskap/kollektivhus. Många tankeväckande inlägg gjordes, men årsmötet beslöt att behålla hittillsvarande namn. Flera talare instämde i Zeipels argument, men ansåg att även »bogemenskap« kan missuppfattas, och att föreningens namn är väl inarbetat. Styrelsen klargjorde att den i föreningens skrifter använder såväl »bogemenskap«, »grannsamarbete« med mera vid sidan av ordet »kollektivhus«.

En annan motion föreslog att föreningen ska ta initiativ till ett större kollektivprojekt i Stockholmstrakten. Förslaget kom från Per-Erik Johnsson i kollektivhuset Cigarrlådan. Årsmötet beslutade att uppdra åt den nya styrelsen att annonsera idén om en ny boendegemenskap på hemsidan, i Bo tillsammans och att en arbetsgrupp bildas för att söka få till stånd en boendegemenskap i stockholmstrakten. Se särskild ruta nedan.

Årsmötet antog en ambitiös verksamhetsplan. Bland annat ska ett seminarium

ordnas om upplåtelseformer och regelverk som kan bidra till att kollektivhusen överlever. Vidare ska styrelsen försöka få till stånd forskningsprojekt som visar att det är bra för hälsan att bo i någon form av gemenskap med andra. Föreningen ska delta ännu mer aktivt i samhällsdebatten och försöka få fram mer pengar för utåtriktad verksamhet. Verksamhetsplanen och årsmötesprotokollet kan laddas ner på föreningens hemsida www.kollektivhus.nu.

Årsmötet samlade 35 deltagare från 19 kollektivhus. Det ägde rum i Elfvinggården i Alvik, Stockholm – landets längst fungerande kollektivhus, byggt 1938–40 (se separat artikel i detta nummer av Bo Tillsammans). Efter årsmötet åt mötesdeltagarna middag i Elfvinggårdens förnämliga matsal och underhölls med ett teaterstycke som de boende hade gjort om Systrarna Elfving's stiftelse som byggde Elfvinggården.

DICK URBAN VESTBRO

Årsmötet på Elfvinggården avslutades med teater.

Öppet hus i kollektivhusen 4–5 okt 2008.

Håll utkik i tidningarna och kolla på www.kollektivhus.nu

Vill du vara med att skapa en ny boendegemenskap i Stockholmstrakten?

Om du är intresserad av ett nytt kollektivhus i Stockholmstrakten kan du vara med och driva frågan i en arbetsgrupp. I uppgiften ingår att annonsera efter intresserade, ta emot anmälningar, diskutera inriktning av bogemenskapen och börja planera (eller ansluta sig till en grupp som redan börjat jobba med saken).

Om du är intresserad hör av dig till Per-Erik Johnsson, tel 070-5651480, pererik_johnsson@hotmail.com eller till undertecknad.

Föreningen Framtiden i Stockholm och riksföreningen Kollektivhus NU kommer att hjälpa till med råd och dåd.

DICK URBAN VESTBRO, 070 6559483, dickurba@comhem.se

Kollektivhus NU

■■■ DET HÄR ÄR nummer 7 av »BO TILLSAMMANS« som är föreningen Kollektivhus NUs informationsblad. Vi har rullande ansvar för redaktionen. Vi har rullande ansvar för redaktionen. Den här gången är Dick Urban Vestbro i Stockholm redaktör. Nästa nummer ska någon annan i Stockholm ha ansvar för. Hör av dej till styrelsen om du vill ha med något bidrag.

Styrelsen i Kollektivhus NU 2008

Ordförande:

Dick Urban Vestbro, Tullstugan Stockholm, 070-655 94 83, dickurba@comhem.se

Vice ordförande:

Elisabeth Olszon, Majbacken, Göteborg

Kassör:

John Flechter, Tersen Falun

Ordinarie:

Gunnel Torstensson, Trekanten Stockholm, **Hans von Zeipel**, Svärdet Stockholm, **Taru Niemi**, Fiolen Lund

Suppleanter:

Elsa Grip, Slottet, Lund

Margareta Ossbahr, Stolplyckan

Linköping
Maud Widar, Stolplyckan Linköping

Adjungerad:

Ingela Blomberg, Föreningen

Framtiden Stockholm

Vill du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev?

Skicka ett e-post till nyhetsbrev-kollektivhus-NU-subscribe@googlegroups.com

Du kommer att få nyhetsbladet Bo tillsammans och annan information relaterad till kollektivhusboende.

På hemsidan www.kollektivhus.nu finns listan över kollektivhus i Sverige. Vet du något hus som inte finns med där, hör av dej till Dick Urban Vestbro 070-655 94 83, dickurba@comhem.se

På hemsidan kan man också sätta in en bytes- eller intresseannons. Mejla till wilhelm.caspary@gmail.com

Medlemskap

Kollektivhus betalar efter antal lägenheter: 300–600 kr. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 150 kr/år. Plusgirokonto 43 88 62–5. Ange vem som betalar samt e-post eller annan adress.

www.kollektivhus.nu